

ordnet niveau, og at det er forudsætningen for, at man på virksomhedsniveau kan indgå en aftale om en mere smidig tilrettelæggelse af sundheds- og sikkerhedsarbejdet. Man kan altså ikke indgå en aftale på den enkelte virksomhed, medmindre der er en organisationsaftale. Hvis der ikke er en organisationsaftale, er det lovens bestemmelser, der er gældende, og de går altså ud på, at der ikke kan tilrettelægges en så fleksibel sikkerhedsarbejdsordning, som lovforslaget lægger op til.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 155: Forslag til lov om seniorydelse.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 30/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Arbejdsministerens forslag om en seniorydelse kan virke som et lille lovforslag, der ikke koster særlig meget, og som der ikke umiddelbart forventes den store virkning af, og det vil sige, at ikke så mange personer vil bruge den.

Men selv om det virker lille, kan det godt gå hen og blive et ikke helt uvæsentligt bidrag til et af de store projekter i velfærdssamfundet Danmark, nemlig det projekt, der handler om, at der skal være plads til alle på det danske arbejdsmarked. Og skal der være plads til alle på det

danske arbejdsmarked, er der en række ting, vi skal have skruet lidt anderledes sammen.

F.eks. skal vi gøre en del for at skabe nogle reelle muligheder for og skabe tillid til, at mennesker, hvis erhvervssevne og funktionsevne ikke er på toppen længere, alligevel kan få lov til at være sammen med andre på en arbejdsplads, og det vil igen sige, at vi skal begynde at bruge 50/50-ordningerne og 1/3-ordningerne i skånejob noget mere og dermed få både virksomhederne og de mange medarbejdere på virksomhederne, der ikke har disse problemer, til at gå ind for, at der også skal være plads til dem, der ikke helt har evner til at udfylde et almindeligt job.

Skal der hos den enkelte, som er lidt svagt placeret, efterhånden som årene er gået – massearbejdsløsheden har måske været en del af den pågældendes liv – være tillid til, at vedkommende kan begive sig ind i sit tredje arbejdsliv med et aktivt arbejde og ikke bare en passiv overførselsindkomst, skal han eller hun også have tillid til, at selv om man er fyldt 60 år, kan man alligevel godt gøre nogenlunde det samme som andre, der ikke har været udsat for den samme slitage på deres arbejdssevne, og det er her, lovforslaget om en seniorydelse træder ind.

Når man er i en 50/50-ordning, når man bliver 60 år, skal det med andre ord være muligt at kunne gå ud til noget, der stort set svarer til efterlønnen. Man vil nemlig normalt ikke have efterlønsadgang, når man har været i støttet beskæftigelse, og det er så den adgang, der skabes ved, at der indføres en parallel ordning, og det synes vi er yderst sympatisk, for vi tror, det også kan bidrage en smule til, at der kommer mere gang i beskæftigelsen, at der – når det er nødvendigt – gives lidt støtte til mennesker, som er fyldt 50 år.

Det er nemlig bemærkelsesværdigt, at ledigheden blandt dem, der er over 50 år, ikke falder mærkbart, og det er især bemærkelsesværdigt, at selv om Danmark i et internationalt perspektiv er inde i en næsten sensationel beskæftigelsesudvikling, kan vi stort set ikke få den til at nå dem, der er fyldt 50 år, og det er et alvorligt problem. Det er faktisk mere alvorligt end så mange andre af de problemer, der nævnes i debatterne om, hvad man skal gøre ved de mennesker, der enten er på vej ud af eller som allerede er trådt helt ud af arbejdsmarkedet. Vi skal have fat i det grundlæggende, og det er i den sammenhæng, dette lovforslag har vores fulde sympati, for det